

BICHON HAVANAIS

Oprindelse: Vestlige Middelhavsområde

(Racen er udviklet på Cuba)

Protektion: FCI

- Anvendelse:** Selskabshund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 9 (Selskabshunde),
Sektion 1 (Bichon'er og beslægtede racer).
Uden brugsprøve.
- Historie:** Racen stammer fra det vestlige Middelhavsområde og er blevet til i de spanske og italienske kystegne. Det ser ud til, at disse hunde på et tidligt tidspunkt er blevet bragt til Cuba af italienske søkaptajner på langfart. Racens mest almindelige farve "havannabrun" (tobaksfarvet, rødbrun) har fejlagtigt givet anledning til den legende, at der var tale om en race med oprindelse i Havana, Cuba's hovedstad. Forholdene dér har medført, at racens gamle blodlinier er totalt forsvundet fra Cuba. Kun nogle efterkommere har overlevet i USA efter at være smuglet bort fra øen.
- Helhedsindtryk:** Bichon Havanais er en lille, livlig hund, kortbenet, med en lang, rigelig og blød pels, der foretrækkes bølget. Dens bevægelse er frisk og spændstig.
- Proportioner:** Næsepartiet har samme længde som afstanden fra stop til nakkeknupe. Forholdet mellem kropslængden (målt fra skulderspids til sædeben) og skulderhøjden er 4 til 3.

- Temperament:** Usædvanlig opvakt og let at oplære som "alarmhund". Med sit hengivne og legelystne væsen er den elskelig, charmerende og samtidig lidt af en spasmager. Den elsker børn og kan lege med dem i det uendelige.

Hoved:	Middellangt. Forholdet mellem hovedets længde og kropslængden (målt fra manken til haleroden) er som 3 til 7.
<u>Skalle</u> :	Flad til meget let hvælvet og bred. Panden er kun let hævet. Set fra oven er skallen let afrundet bagtil, men næsten lige og kantet på de øvrige tre sider.
<u>Stop</u> :	Moderat markeret.
<u>Næse</u> :	Sort eller brun.
<u>Næseparti</u> :	Bliver gradvis og kun ganske lidt smallere udefter mod næsen, men er hverken spidst eller brat afskåret.
<u>Læber</u> :	Tynde, tørre og stramme.
<u>Kæber, bid</u> :	Saksebid. Der ønskes et komplet tandsæt. Manglende P1 og M3 tolereres.
<u>Kinder</u> :	Helt flade, ikke fremtrædende.
Øjne:	Ret store, mandelformede, af så mørkebrun farve som muligt. Udtrykket er venligt. Øjenrandene bør være mørkebrune til sorte.
Ører:	Ansæt relativt højt og hænger ned langs kinderne, idet de danner en lille fold, der løfter dem en smule ud. De ender i en kun let markeret spids. De er beklædt med pels med lange frynser. Ørerne må hverken stå ud fra hovedet eller ligge helt fladt til kinderne.
Hals:	Middellang.
Krop:	Kropslængden er en smule større end skulderhøjden.
<u>Overlinie</u> :	Lige; let hvælvet over lændepartiet.
<u>Kryds</u> :	Godt hældende.
<u>Bryst</u> :	Med godt hvælvede ribben.
<u>Underlinie</u> :	Bugen er godt optrukken.
Hale:	Båret op over ryggen, enten seglformet krummet eller (hvad der foretrækkes) oprullet på ryggen. Den er beklædt med frynser af lange, silkeagtige hår.
Lemmer:	
Forpart:	Lige og parallelle forben, tørre, med god benstamme. Afstanden fra jorden til albuen må ikke være større end fra albuen til manken.
Bagpart:	God knoglekraft og moderat vinkling.
Poter:	Af lidt aflang form, små og kompakte.
Bevægelse:	En Bichon Havanais bevæger sig med en let og spændstig gangart, som på en slående måde understreger dens muntre karakter. Forbenene bevæges helt frit og føres lige fremefter, og bagparten giver fraskub i lige linie.
Pels:	
<u>Hårlag</u> :	Den uldne underpels er kun let udviklet og mangler ofte helt. Dækpelsen er meget lang (12 til 18 cm hos en voksen hund), blød, fladtliggende eller bølget og kan danne lukkede krøller. Enhver form for klipning, tilretning af pelsens længde eller fjernelse af hår er forbudt. Undtagelser: Pelsen på poterne kan soignereres, pandehåret kan afkortes lidt, så det ikke dækker øjnene, og pelsen på næsepartiet kan ligeledes rettes til, men det foretrækkes at man lader pelsen stå naturligt.
<u>Farve</u> :	Sjældent fuldstændigt rent hvid; fawn i alle afskygninger (et let "slør" af mørke hårspidser er tilladt.), sort, havannabrun, tobaksbrun og rødbrun. Der tillades aftegninger i de nævnte farver.
Størrelse:	Skulderhøjde fra 23 til 27 cm. Tolerance fra 21 til 29 cm.
Fejl:	Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Alvorlige fejl:

- Manglende type i helhedsindtrykket.
- Brat afskåret eller spidst næseparti, hvis længde ikke er den samme som skallens.
- Gule øjne (rovfugløjne); øjnene for dybtliggende eller udstående; mangelfuldt pigment på øjenrande.
- Kroppen for lang eller for kort.
- Halen lige, ikke båret løftet.
- Lyreformede forben (tætstillede håndrødder, udadrejede poter).
- Deforme poter.
- Pelsen grov, ikke fyldig nok. Kort pels (gælder ikke hvalpe). Klippet pels.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressivitet eller skyhed.
- Mangelfuldt pigmenteret næse (kødfarvede pletter).
- Overbid eller underbid.
- Ektropion, entropion. Pigmentløse øjenrande.
- Størrelse over eller under standardens normer.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk:

Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 10 APRIL 2006

*Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité,
JANUAR 2007*

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i MAJ 2001 ☒ ☒ ☒